

WRZESIEŃ 2025

MONITOR KOREAŃSKI

„Monitor Koreański” omawia i komentuje najważniejsze wydarzenia związane z aktualną sytuacją polityczną, gospodarczą i społeczną w Korei Południowej, ze szczególnym naciskiem na działania Korei Południowej w regionie Europy Środkowej oraz relacje międzykoreańskie.

DR JOANNA BECZKOWSKA

OŚRODEK SPRAW AZJATYCKICH
UNIwersytet Łódzki

MONITOR KOREAŃSKI

WRZESIEŃ 2025

BALANSOWANIE MIĘDZY MOCARSTWAMI. We wrześniu 2025 roku administracja Lee Jae-myunga kontynuowała pragmatyczną politykę równoważenia między USA, Chinami i Koreą Północną. W stosunkach z USA najpoważniejszym źródłem sporu stały się problemy wizowe, które wywołały kryzys wokół zatrzymania koreańskich pracowników w Georgii i wymusiły utworzenie dwustronnej grupy roboczej ds. wiz biznesowych. Jednocześnie Seul próbował łagodzić relacje z Pekinem, wprowadzając ruch bezwizowy dla chińskich turystów grupowych, co wywołało falę kontrowersji społecznych i politycznych w kraju, ale miało służyć ożywieniu gospodarki. W stosunkach z Koreą Północną utrzymuje się fundamentalna rozbieżność: Lee Jae-myung promuje etapowy plan END (Exchange, Normalization, Denuclearization), podczas gdy Kim Dzong Un odrzuca wszelkie rozmowy o denuklearyzacji, wzmacniając odstraszenie nuklearne jako fundament polityki bezpieczeństwa.

I. WYDARZENIA SZCZEBŁA CENTRALNEGO

5 września: ustawa o związkach partnerskich została zaproponowana.

Ustawa została zaproponowana przez mniejszościową progresywną Partię Podstawowego Dochodu w celu rozszerzenia ochrony prawnej osób żyjących poza tradycyjnym małżeństwem, co jest odpowiedzią na rosnącą różnorodność struktur rodzinnych. Propozycja ta, forsowana przez polityków takich jak Yong Hye-in, dąży do zdefiniowania „partnerstwa życiowego” jako wzajemnej relacji między dwiema dorosłymi osobami, które wspólnie mieszkają i opiekują się sobą, oferując im dostęp do praw, takich jak świadczenia publiczne, ulgi podatkowe czy przywileje w zakresie opieki zdrowotnej, które obecnie są dostępne tylko dla małżeństw. Ustawodawstwo to jest kluczowe, ponieważ obecne, przestarzałe prawo pozostawia pary nietradycyjne bez podstawowych zabezpieczeń w życiu codziennym i sytuacjach kryzysowych, co jest coraz bardziej palącym problemem w obliczu niskiego wskaźnika urodzeń i rosnącej liczby gospodarstw domowych jednoosobowych. Choć ustawa ma poparcie społeczne i polityków progresywnych, przewiduje się silny opór ze strony konserwatystów, którzy obawiają się, że osłabi ona tradycyjny system rodzinny.

8 września: liderzy największych partii politycznych zostali zaproszeni przez prezydenta. Pierwsze spotkanie prezydenta Lee Jae-myunga z nowymi liderami głównych partii, Jang Dong-hyeokiem z opozycyjnej Partii Siła Narodu (PPP) oraz Jung Chung-rae z rządzącej Partii Demokartycznej (DPK), miało na celu

zainicjowanie dialogu politycznego w obliczu narastających napięć. Podczas spotkania Jang wyraził poważne obawy dotyczące wzrostu niepewności i niepokoju w kraju, wskazując na zagrożenia bezpieczeństwa i pogarszający się klimat biznesowy. Przywódcy partii wyrazili sprzeczne stanowiska w kluczowych kwestiach, takich jak toczące się dochodzenia specjalnego prokuratora (m.in.: w sprawie byłego prezydenta Yoon Suk-yeola i jego małżonki), przy czym Jang potępił je jako politycznie motywowane, a Jung podkreślił potrzebę surowego ukarania osób zaangażowanych we wprowadzenie stanu wojennego w grudniu ubiegłego roku. Prezydent Lee starał się pełnić rolę mediatora, wzywając do zakończenia destrukcyjnej polaryzacji politycznej i ustanowienia regularnego dialogu, a podsumowaniem spotkania była zgoda na utworzenie organu doradczego ds. gospodarki i życia obywateli.

8 września: inauguracja Komitetu Strategii Sztucznej Inteligencji odbyła się w Seulu. Krajowy Komitet Strategii Sztucznej Inteligencji został oficjalnie powołany pod bezpośrednim kierownictwem prezydenta Lee Jae-myunga, mając na celu uczynienie Korei jednym z trzech wiodących mocarstw AI na świecie. Ta najwyższej rangi rada polityczna ma za zadanie nadzorować i koordynować krajową strategię AI, integrując działania rządowe i prywatne w kluczowych obszarach, takich jak infrastruktura, rozwój umiejętności i bezpieczeństwo. Prezydent Lee podkreślił, że AI jest decydującym czynnikiem dla siły narodowej i wzrostu gospodarczego, obiecując 100 bilionów wonów na inwestycje w celu osiągnięcia światowego przywództwa technologicznego. Polityka ta opiera się na kilku filarach, w tym na strategii „jednego zespołu” publiczno-prywatnego oraz kompleksowej reformie prawa, aby dostosować je do rozwoju AI.

10 września: porozumienie w sprawie specjalnych śledztw zostało osiągnięte przez partie polityczne. Największe partie polityczne osiągnęły porozumienie w sprawie śledztw specjalnych dotyczących byłego prezydenta Yoon Suk-yeola, zgadzając się na utrzymanie ich obecnego czasu trwania zamiast proponowanego przez Demokratyczną Partię (DPK) wydłużenia. Porozumienie to, wypracowane między liderami DPK i opozycyjną Partią Siła Narodu dotyczyło trzech kluczowych dochodzeń: domniemanej próby wprowadzenia stanu wojennego przez Yoona, zarzutów korupcyjnych wobec jego żony, Kim Keon-hee, oraz rzekomej ingerencji w śledztwo wojskowe w sprawie śmierci żołnierza piechoty morskiej. Oprócz rezygnacji z wydłużenia śledztw, partie ustaliły także limit dodatkowego personelu dla zespołów prokuratorów specjalnych i osiągnęły kompromis w sprawie warunkowego zezwolenia na transmitowanie nagrań z procesu Yoona w sprawie o zamach stanu. W zamian za te ustępstwa, Partia Siła Narodu zobowiązała się do współpracy w utworzeniu komisji nadzoru finansowego, co stanowiło element planu reorganizacji rządu zaproponowanego przez administrację Lee Jae-myunga.

10 września: Narodowy Fundusz Wzrostu ma zostać rozszerzony.

Administracja Prezydenta Lee Jae-myunga ogłosiła znaczące rozszerzenie Narodowego Funduszu Wzrostu, inicjatywy publiczno-prywatnej mającej na celu strategiczne ożywienie gospodarcze Korei Południowej. Fundusz został zwiększony z początkowo planowanych 100 bilionów wonów do 150 bilionów wonów, z zamiarem przyspieszenia długoterminowego wsparcia dla 10 kluczowych zaawansowanych gałęzi przemysłu, takich jak sztuczna inteligencja i półprzewodniki. Jego celem jest restrukturyzacja przemysłowa i pobudzenie sektorów borykających się ze stagnacją, umożliwiając Korei Południowej przejście z długotrwałego niskiego wzrostu do skoku rozwojowego. Fundusz działa na zasadzie podziału ryzyka, przy czym 75 bilionów wonów pochodzi z państwowego Banku Rozwoju Korei, a pozostała część z wkładów sektora prywatnego: ma to zachęcić do aktywnego uczestnictwa inwestorów prywatnych poprzez przejście przez rząd ryzyka wczesnego etapu.

11 września: 100 dni prezydentury zostało podsumowane przez Lee Jae-myunga.

Z okazji 100 dni urzędowania, prezydent Lee Jae-myung zorganizował konferencję prasową, na której przedstawił swoje dotychczasowe dokonania i plany na resztę kadencji. Prezydent Lee określił miniony okres jako czas "odbudowy i normalizacji". Stwierdził, że jego wysiłki koncentrowały się na naprawie zniszczonych obszarów, takich jak demokracja, bezpieczeństwo dyplomatyczne i gospodarka. Za najpilniejsze zadanie uznał ożywienie gospodarki i poprawę warunków życia obywateli. W tym celu jego rząd wdrożył nadzwyczajne środki mające na celu ożywienie popytu krajowego, w tym dodatkowy budżet uzupełniający i bony konsumenckie. Działania te, według prezydenta, przyniosły pozytywne rezultaty, takie jak poprawa wskaźników gospodarczych, ożywienie nastrojów konsumenckich oraz osiągnięcie przez główny indeks giełdowy (KOSPI) rekordowo wysokiego poziomu. Prezydent Lee zapowiedział, że pozostałe 4 lata i 9 miesięcy jego kadencji będą "czasem skoku i wzrostu". Zadeklarował, że od teraz w pełni poświęci się budowaniu "kraju, w którym obywatele są panami szczęśliwej Republiki Korei". podkreślił swoje zobowiązanie do bycia "prezydentem wszystkich" i obiecał kontynuować politykę i administrację publiczną na rzecz integracji narodowej, aby zakończyć podziały polityczne. W polityce zagranicznej nadal ma być wdrażana „dyplomacja pragmatyczna”, kierująca się w pierwszej kolejności interesem narodowym. Prezydent zapowiedział także kontynuowanie wysiłków na rzecz poprawy stosunków z Koreą Północną i promowanie pokoju na Półwyspie Koreańskim.

Lider klubu parlamentarnego opozycyjnej Partii Siła Narodu, Song Eon-seog, ostro skrytykował pierwsze sto dni urzędowania prezydenta Lee Jae-myunga, określając ten okres jako „absolutny chaos” i zarzucając mu niekompetencję. Krytyka ta, wygłoszona w parlamencie, koncentrowała się na zarzutach dotyczących „upadku gospodarki” wskutek antyrynkowej polityki oraz

„osłabiania bezpieczeństwa narodowego” przez zbyt ugodową i „upokarzającą” politykę wobec Korei Północnej. Ponadto, Song oskarżył rządzącą Demokratyczną Partię Korei (DPK) o stosowanie politycznych środków odwetowych i wprowadzenie „dyktatury jednej partii”. PPP wezwała również do porzucenia pojednawczego stanowiska wobec Północy i przyjęcia „stanowczej i skutecznej” polityki międzykoreańskiej.

16 września: wizja zrównoważonego rozwoju i decentralizacji została przedstawiona w Sejong. Podczas pierwszego posiedzenia Rady Gabinetowej w kompleksie administracyjnym w Sejong prezydent Lee Jae-myung przedstawił plany związane z decentralizacją. Prezydent podkreślił, że zrównoważony rozwój narodowy jest niezbędnym warunkiem dla zrównoważonego wzrostu Korei, a nie tylko opcjonalnym wyborem. Kluczowym elementem tej strategii ma być decentralizacja, mająca na celu przeciwdziałanie nadmiernej koncentracji władzy i populacji w Seulu. W przeszłości skupienie inwestycji w obszarze metropolitalnym Seulu napędzało szybki postęp, jednak obecnie stało się to ograniczeniem, prowadzącym do przeludnienia w stolicy i upadku obszarów regionalnych. Administracja ma wdrażać strategię rozwoju regionalnego, która wyznacza pięć głównych ośrodków (m.in. obszar metropolitalny Seul, region południowo-wschodni, region centralny) oraz trzy prowincje o specjalnym statusie samorządowym (Gangwon, Jeolla Północna i Czedżu). Celem jest stworzenie wielu ośrodków regionalnych i wzmocnienie roli prowincji samorządowych. Wizja zakłada, że te regiony przejmą wiodącą rolę w autonomicznym działaniu i opracowywaniu własnych, dostosowanych modeli wzrostu. Strategia ta ma na celu wyjście poza tradycyjne, scentralizowane ramy zorientowane na Seul, aby przyspieszyć wzrost regionalny.

16 września: pięcioletni program polityczny został zatwierdzony przez rząd. Plan pięcioletniej polityki prezydenta Lee Jae-myunga, nazwany „123 wielkie zadania państwowe” (kor. 123대 국정과제) koncentruje się na znaczących reformach konstytucyjnych i instytucjonalnych, w tym zmianie obecnej, jednokadencyjnej prezydentury na system dwóch czteroletnich kadencji oraz reformie prokuratury w celu ograniczenia jej uprawnień śledczych. Inne ważne cele krajowe obejmują decentralizację władzy państwowej, zapobieganie zaangażowaniu wojska w politykę i przeniesienie kluczowych urzędów do Sejong, aby osiągnąć zrównoważony wzrost regionalny. Priorytety gospodarcze to inwestycje w sztuczną inteligencję i biotechnologię, a także wspieranie małych firm i eksportu kulturalnego.

Wśród zadań określono pięć głównych celów dyplomatycznych. Jednym z głównych priorytetów jest wzmocnienie relacji z czterema głównymi krajami — Stanami Zjednoczonymi, Japonią, Chinami i Rosją — poprzez pragmatyczną dyplomację skupioną na interesie narodowym. Ponadto, Korea Południowa dąży

do stania się potęgą dyplomatyczną G7+ poprzez aktywny wkład w społeczność międzynarodową i proaktywne reagowanie na globalne wyzwania. Ważne jest również wzmocnienie zdolności dyplomacji ekonomicznej w celu zapewnienia bezpieczeństwa gospodarczego i wsparcia dla koreańskich firm na rynkach zagranicznych. Wreszcie, kluczowe cele obejmują osiągnięcie znaczącego postępu w rozwiązaniu problemu nuklearnego Korei Północnej i ustanowieniu trwałego pokoju na Półwyspie Koreańskim oraz poprawę bezpieczeństwa i wsparcia dla Koreańczyków mieszkających za granicą.

17 września: nowy niszczyciel został zwodowany. W Ulsan odbyła się uroczystość wodowania niszczyciela Dasan Jeong Yakyong, który stanowi drugi okręt z koreańskiego programu KDX-III Batch-II, mającego na celu wzmocnienie obrony morskiej kraju. Nazwany na cześć wybitnego uczonego z Dynastii Joseon, nowy okręt jest większy od poprzednich niszczycieli i wyposażony w najnowszy system bojowy Aegis, który pozwala mu na precyzyjne śledzenie pocisków balistycznych. Jego zaawansowana konstrukcja, w tym hybrydowy napęd i zintegrowany system sonarowy, ma kluczowe znaczenie dla systemu trójosiowego floty, zapewniając zarówno obronę przeciwrakietową, jak i zdolność do walki podwodnej. Po pomyślnym zakończeniu prób morskich, okręt ma zostać włączony do służby w 2026 roku, stając się "tarczą na morzu" dla Korei Południowej.

23 września: wydatki ze specjalnego funduszu zostały ujawnione przez rząd. Biuro prezydenckie ogłosiło bezprecedensowe ujawnienie szczegółów wydatków z tak zwanych specjalnych funduszy na działalność, które od dawna budziły kontrowersje w kontekście poważnych skandali politycznych. Rząd Lee Jae-myunga uruchomił witrynę internetową, aby poprawić przejrzystość publiczną w odpowiedzi na obietnice odpowiedzialnego wydawania pieniędzy podatników. Fundusze te były wcześniej poufnie przeznaczane na sprawy państwowe, takie jak dyplomacja i bezpieczeństwo narodowe, a ich niewłaściwe wykorzystanie doprowadziło do procesów, w których uznano, że stanowią one łapówki. Chociaż ze względu na bezpieczeństwo narodowe niektóre wysoce tajne informacje pozostaną niejawne, nowa administracja będzie publikować codzienne rejestry, co ma służyć jako ważny krok w rozszerzaniu prawa obywateli do wiedzy i zachęcaniu do uczestnictwa w zarządzaniu państwem.

25 września: debata w ONZ odbyła się pod przewodnictwem Korei Południowej. Prezydent Lee Jae-myung, po raz pierwszy w historii Korei, przewodniczył publicznej debacie Rady Bezpieczeństwa ONZ. Debata dotyczyła sztucznej inteligencji (AI) i była to pierwsza tego typu publiczna dyskusja z udziałem wszystkich członków ONZ na ten temat. Prezydent podkreślił, że Korea, która podniosła się z ruin wojennych dzięki pomocy ONZ, teraz po raz trzeci zasiada w Radzie i zamierza podjąć się „ważnej roli i odpowiedzialności”

w budowaniu globalnego pokoju. W obliczu gwałtownej transformacji bezpieczeństwa międzynarodowego spowodowanej przez AI, Korea Południowa. dąży do opracowania nowego modelu zarządzania, podobnego do tego, który osiemdziesiąt lat temu dotyczył zagrożenia nuklearnego, aby zapewnić, że AI będzie służyć międzynarodowemu pokojowi i bezpieczeństwu. Kluczowym przesłaniem przemówienia było to, że AI jest najpotężniejszą innowacją zmieniającą przetwarzanie informacji i może pogłębić globalne nierówności jeśli międzynarodowa społeczność nie podejmie skoordynowanych działań.

26 września: ustawa reorganizująca prokuraturę została przyjęta przez Zgromadzenie Narodowe. Zgromadzenie Narodowe zdominowane przez rządzącą Partię Demokratyczną, przegłosowało ustawę o reorganizacji rządu, której głównym elementem jest likwidacja Prokuratury Generalnej po 78 latach jej funkcjonowania. Jej kompetencje zostały podzielone między dwa nowe podmioty: biuro śledcze do spraw poważnych przestępstw podlegające Ministerstwu Spraw Wewnętrznych i Bezpieczeństwa oraz odrębną prokuraturę w ramach Ministerstwa Sprawiedliwości, co ma na celu rozdzielenie funkcji śledczych i prokuratorskich. Uchwalenie ustawy nastąpiło po burzliwym procesie legislacyjnym, w tym bojkotu głównej partii opozycyjnej, Partii Siła Narodu, która ostro protestowała przeciwko zmianom, określając je jako politycznie motywowane i kwestionujące system kontroli i równowagi w państwie. Ustawa zawiera również inne reformy, takie jak restrukturyzacja ministerstw związanych ze środowiskiem i energetyką oraz finansami.

29 września: restrukturyzacja Biura Prezydenckiego została przeprowadzona przez Lee Jae-myunga. Prezydent Lee Jae Myung ogłosił restrukturyzację Biura Prezydenckiego, mającą na celu wzmocnienie komunikacji publicznej. W ramach tych zmian, jego bliski współpracownik Kim Nam-joon, dotychczasowy osobisty sekretarz, został mianowany drugim rzecznikiem, który ma pracować wraz z obecną rzeczniką, Kang Yu-jung. Ponadto, Kim Hyun-ji awansowała na szefową osobistego sekretariatu, a Yoon Ki-chun objął stanowisko sekretarza ds. ogólnych, podkreślając tym samym znaczenie zaufanych doradców w nowej strukturze.

29 września: tymczasowy program ruchu bezwizowego dla turystów z Chin został uruchomiony. Rząd Korei Południowej wprowadził tymczasowy program ruchu bezwizowego dla chińskich turystów grupowych, który rozpoczął się 29 września i ma potrwać do 30 czerwca przyszłego roku. Program ten pozwala na wjazd bez wizy grupom liczącym co najmniej trzy osoby, zorganizowanym przez wyznaczone biura podróży, na okres do 15 dni. Celem inicjatywy jest ożywienie turystyki i gospodarki. Rząd szacuje, że dzięki temu programowi Koreę Południową odwiedzi dodatkowo około milion chińskich turystów.

30 września: posiedzenie sądowej komisji parlamentarnej odbyło się bez kluczowych świadków. Prezes Sądu Najwyższego Cho Hee-dae odmówił udziału w nadzwyczajnym przesłuchaniu komisji parlamentarnej w sprawie rzekomej ingerencji w wybory prezydenckie. W oświadczeniu o nieobecności sędziego Cho argumentował, że żądanie wyjaśnienia procesu obrad w sprawie, która jest w toku, narusza niezależność sądownictwa oraz poufność procesu deliberacji, co jest chronione przez Konstytucję i ustawę o organizacji sądów. Partia Demokratyczna stanowczo skrytykowała tę decyzję, wzywając sędziego Cho do pełnego wyjaśnienia i przeprosin publicznych, uznając przesłuchanie za „ostatnią szansę na przywrócenie zaufania do sądownictwa”. Sednem sporu jest sprawa orzeczenia Sądu Najwyższego z maja, które uchyliło wyrok uniewinniający ówczesnego kandydata na prezydenta, Lee Jae-myunga. Partia Demokratyczna kwestionuje zasadność i szybkość tej decyzji, zarzucając, że Sąd Najwyższy pod przewodnictwem Cho uchylił wyrok uniewinniający i skierował sprawę do ponownego rozpatrzenia zaledwie dziewięć dni po jego ogłoszeniu przez sąd drugiej instancji. Partia Siła Narodu ostro sprzeciwia się działaniom Demokratów, określając je jako "polityczny odwet" mający na celu ochronę prezydenta Lee Jae-myunga. Uważają oni, że oskarżenia są bezpodstawne i stanowią próbę wywarcia presji na Sąd Najwyższy oraz podważenia jego autorytetu.

KOMENTARZ

Obawy społeczne wokół ruchu bezwizowego dla Chińczyków. Wprowadzenie ruchu bezwizowego spotkało się ze znacznym sprzeciwem i wywołało szeroką debatę publiczną oraz liczne kontrowersje. W mediach społecznościowych pojawiły się liczne głosy sprzeciwu oraz treści dezinformujące, odzwierciedlające nastroje antychińskie. Główne obawy dotyczyły wzrostu przestępczości. Pojawiły się głosy, że program może zostać wykorzystany przez chińskie organizacje przestępcze do infiltracji kraju, co mogłoby prowadzić do wzrostu handlu narkotykami czy oszustw telefonicznych (voice phishing). W mediach społecznościowych rozpowszechniane były nawet teorie spiskowe o porwaniach i handlu organami. Kolejne zaniepokojenie wzbudzały obawy o zdrowie. Pojawiły się petycje wzywające do zniesienia programu z powodu obaw o zawleczenie do kraju chorób zakaźnych, takich jak gorączka chikungunya, która niedawno miała ognisko w chińskiej prowincji Guangdong. Krytycy programu wskazywali także na problem nielegalnych pobytów, powołując się na przykład wyspy Czedżu, gdzie po wprowadzeniu ruchu bezwizowego liczba osób przebywających nielegalnie osiągnęła 10 000.

Pojawiły się wątpliwości, czy władze będą w stanie skutecznie monitorować miejsce pobytu i przemieszczanie się turystów po ich wjeździe do kraju.

Temat wywołał również ostrą debatę polityczną. Politycy Partii Siła Narodu tacy jak Kim Min-soo i Na Kyung-won, określili program jako "niebezpieczny hazard kosztem bezpieczeństwa narodowego" i wezwali do jego zawieszenia. W odpowiedzi politycy Partii Demokratycznej oskarżyli ich o sianie paniki, ksenofobii i szerzenie skrajnie prawicowych poglądów w celach politycznych.

Ministerstwo Sprawiedliwości odniosło się do tych obaw, wyjaśniając, że są one w dużej mierze bezpodstawne lub przesadzone. Ma temu służyć system niezależny od Krajowego Centrum Zasobów Informacyjnych, w którym we wrześniu doszło do pożaru (co wywołało teorie spiskowe o celowym uszkodzeniu systemów informatycznych umożliwiających weryfikację chińskich turystów). Biura podróży muszą na 24 godziny przed przylotem grupy (lub 36 godzin w przypadku podróży statkiem) przesłać do systemu "HiKorea" listę turystów wraz z ich danymi paszportowymi i informacjami o miejscu pobytu. W trakcie weryfikacji Ministerstwo Sprawiedliwości ma sprawdzać, czy turyści nie byli wcześniej notowani za nielegalny pobyt lub czy nie są poszukiwani przez Interpol. Osoby z grupy wysokiego ryzyka są wykluczane z programu. Wprowadzono także surowe zasady dla organizatorów wycieczek. Jeśli kwartalny wskaźnik turystów, którzy nie opuścili kraju w ciągu 15 dni, przekroczy 2%, biuro podróży traci uprawnienia do organizowania wycieczek bezwizowych.

Prezydent Lee Jae-myung stanowczo potępił antychińskie demonstracje w Korei Południowej, określając je jako „bezcelowe akty”, które szkodzą interesom narodowym i wizerunkowi kraju. Prezydent wyraził zaniepokojenie rozprzestrzenianiem się fałszywych informacji i mowy nienawiści wymierzonej w konkretny naród, zwłaszcza w kontekście tymczasowego zniesienia wiz dla chińskich turystów grupowych, co ma pozytywnie wpłynąć na ożywienie gospodarcze. Podkreślił on potrzebę zaprzestania aktów nienawiści, argumentując na zasadzie wzajemności, że protesty mogą wywołać podobną reakcję przeciwko Koreańczykom w innych krajach, a także nakazał urzędnikom podjęcie specjalnych środków w celu zwalczania dyskryminacji rasowej.

Kontrowersje wokół ruchu bezwizowego dla Chińczyków pokazują, jak silnie kwestie migracyjne i bezpieczeństwa wewnętrznego splatają się z debatą polityczną i nastrojami społecznymi. Jednocześnie ukazują one dylemat władz, które muszą równoważyć obawy obywateli z potrzebą ożywienia gospodarki i utrzymania pozytywnego wizerunku Korei Południowej na arenie międzynarodowej.

Problemy wizowe w relacjach z USA. Wkrótce po szczycie prezydentów Donalda Trumpa i Lee Jae-myunga w Waszyngtonie (25 sierpnia), na którym potwierdzono gotowość Korei Południowej do zwiększenia inwestycji w USA, doszło do poważnego incydentu. Amerykańskie służby zatrzymały 317 Koreańczyków pracujących przy budowie fabryki akumulatorów Hyundai Motor Co. i LG Energy Solution Ltd. w Georgii. Projekt joint venture Hyundai-LG (HL-GA Battery Co.) o wartości 4,3 mld dolarów należy do największych inwestycji w tym stanie i ma stworzyć 8500 miejsc pracy. Choć zatrzymani pracownicy zostali zwolnieni i po tygodniu wrócili do kraju, sprawa wywołała w Korei falę oburzenia – zdjęcia spętanych inżynierów obiegły media i podważyły zaufanie do bezpieczeństwa inwestycji w USA.

Incydent obnażył strukturalny problem: mimo że koreańskie firmy są kluczowymi inwestorami, ich pracownicy nie korzystają z preferencyjnych wiz pracowniczych, dostępnych dla obywateli krajów takich jak Australia, Kanada czy Meksyk. Zmuszeni są więc używać wiz biznesowych B-1 lub systemu ESTA, które znacząco ograniczają zakres legalnych działań. W praktyce prowadzi to do funkcjonowania w „szarej strefie” amerykańskiego prawa wizowego i naraża zarówno pracowników, jak i firmy na ryzyko podobnych kryzysów

Sprawa ta uwidoczniła sprzeczność między agresywną polityką imigracyjną prezydenta Trumpa i jego dążeniem do przyciągnięcia dużych inwestycji zagranicznych – a także naruszyła zaufanie w dwustronnych relacjach z sojusznikiem. Może to zostać wykorzystane przez nową administrację, która dąży do pragmatycznej polityki zagranicznej – co w praktyce oznacza powrót do balansowania między USA a Chinami (w przeciwieństwie do administracji Yoon Suk-yeola, która stawiała na wzmacnianie sojuszu z Waszyngtonem nawet kosztem relacji z Pekinem).

W reakcji na zatrzymanie Koreańczyków w Georgii Korea Południowa przyjęła bardziej asertywną postawę niż za czasów administracji Yoona, wyraźnie sygnalizując, że problemy z amerykańskimi wizami dla koreańskich pracowników muszą zostać rozwiązane jeśli mają być realizowane plany związane z inwestycjami. W odpowiedzi na kryzys, Korea Południowa i Stany Zjednoczone postanowiły utworzyć dwustronną grupę roboczą dotyczącą biznesowych wiz dla Koreańczyków. Pierwsze spotkanie Grupy Roboczej, w której uczestniczyły m.in. Ministerstwo Spraw Zagranicznych Korei i Departament Stanu USA, odbyło się w Waszyngtonie na koniec miesiąca. Rząd USA potwierdził, że koreańscy inżynierowie będą mogli nadal pracować w USA na podstawie wiz biznesowych krótkoterminowych. Strona amerykańska potwierdziła, że wizy B-1 i ESTA mogą być używane do działań związanych

z procesem inwestycyjnym, takich jak instalacja, serwisowanie i naprawa sprzętu zakupionego za granicą. W celu poprawy komunikacji, Seul i Waszyngton uzgodniły utworzenie dedykowanego pulpitu wizowego w Ambasadzie USA w Seulu w możliwie najszybszym terminie. Chociaż potwierdzenie zakresu wiz B-1 i ESTA zmniejszyło obecną niepewność, eksperci i przedstawiciele przemysłu ostrzegali, że nie jest to kompleksowe rozwiązanie. Rząd koreański planuje forsować utworzenie odrębnej kategorii wizowej dla koreańskich firm, odpowiedniej dla osób przebywających w USA przez kilka miesięcy w celu instalacji fabryk i szkolenia personelu. Inne rozważane opcje to stworzenie nowej kategorii E-4 dla wykwalifikowanych koreańskich specjalistów w ramach ustawy „Partner with Korea Act” oraz wprowadzenie kwoty dedykowanej koreańskim aplikantom w programie H-1B.

Kontrowersje wizowe i negocjacje zbiegły się w czasie z decyzją rządu USA o drastycznym podniesieniu opłaty za wniosek wizowy H-1B ze 1000 USD do 100 000 USD. Ta nagła podwyżka, choć w mniejszym stopniu dotyczy Koreańczyków niż aplikantów z Indii czy Chin, sygnalizuje intencję administracji USA, by podnieść poprzeczkę dla wjazdu zagranicznych pracowników w celu ochrony pracowników amerykańskich w dziedzinach STEM.

Problemy wizowe, choć doraźnie częściowo złagodzone, pozostają istotnym wyzwaniem w relacjach dwustronnych. Ich rozwiązanie w sposób systemowy będzie testem zdolności obu państw do prowadzenia pragmatycznej polityki, która w równym stopniu uwzględnia wymogi bezpieczeństwa wewnętrznego USA, jak i potrzeby strategicznej współpracy gospodarczej z kluczowym sojusznikiem w Azji.

II. KOREA POŁUDNIOWA I EUROPA ŚRODKOWO-WSCHODNIA

2-3 września: Korea Południowa wzięła udział w targach obronnych MSPO 2025 w Kielcach. Koreańscy urzędnicy spotkali się z polskimi decydentami, w tym z wicepremierem i ministrem obrony narodowej Władysławem Kosiniakiem-Kamyszem, aby omówić i zacieśnić dwustronną współpracę obronno-przemysłową. Kluczowym wydarzeniem było podpisanie umowy o utworzeniu spółki joint venture pomiędzy Hanwha Aerospace a polską firmą WB w celu lokalnej produkcji pocisków Chunmoo. Ponadto Korea Południowa aktywnie wspierała swoje firmy poprzez zorganizowanie „Pawilonu

Koreańskiego” na targach, ułatwiając im networking i ekspansję na rynki europejskie.

10 września: Centrum Współpracy Nuklearnej zostało otwarte w Pradze.

Centrum Współpracy Nuklearnej (NCC) w Pradze jest wspólną inicjatywą Korea Electric Power Corporation International Nuclear Graduate School (KINGS) oraz Czeskiego Uniwersytetu Technicznego (CTU). Centrum to zostało powołane jako platforma edukacyjno-badawczo-szkoleniowa, mająca na celu systematyczne szkolenie personelu elektrowni jądrowych w Czechach i pogłębianie dwustronnej współpracy akademickiej. Podkreślono, że NCC ma stanowić kluczowy przyczółek dla rozwoju czeskiego programu jądrowego, integrując koreańską ekspertyzę w zakresie edukacji i szkoleń. Podczas ceremonii, w której uczestniczyli ważni przedstawiciele rządu, przemysłu i środowiska akademickiego obu krajów, podpisano dodatkowe porozumienie (MOU) dotyczące wymiany studentów i kadry oraz wspólnych badań.

15 września: współpraca dwustronna została omówiona przez szefów MSZ Korei Południowej i Ukrainy.

Minister Spraw Zagranicznych Korei Południowej, Cho Hyun, przeprowadził rozmowę telefoniczną ze swoim ukraińskim odpowiednikiem, Andrijem Sybiłą, aby omówić relacje dwustronne i sytuację regionalną. Cho wyraził głębokie zainteresowanie Korei postępami w negocjacjach pokojowych oraz zapowiedział, że Seul poważnie rozważy wsparcie dla powojennej odbudowy Ukrainy. Sybiha podziękował Korei za jej stałe wsparcie, a obaj ministrowie zobowiązali się do utrzymania ścisłej komunikacji podczas nadchodzących spotkań wielostronnych, takich jak Zgromadzenie Ogólne ONZ. Głównym celem rozmów była wzajemna wymiana poglądów na temat aktualnych wydarzeń i międzynarodowej reakcji na przedłużającą się wojnę.

19 września: uroczyste rozpoczęcie budowy magazynu energii Żarnowiec odbyło się w Polsce.

Inicjatywa ta oznacza start największego w Polsce obiektu magazynowania energii (BESS), który zostanie stworzony we współpracy między polską spółką PGE a koreańską firmą LG Energy Solution. Ambasador Korei Tae Jun-yeol podkreślił w swoim przemówieniu, że projekt ten odegra kluczową rolę w transformacji energetycznej Polski, ponieważ ma rozwiązać problem przerywanego i zmiennego charakteru wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych. Udział koreańskiej firmy w tym przedsięwzięciu został również uznany za kolejny **kamień milowy** w rozwoju stosunków polsko-koreańskich.

23 września: oddział Hana Bank został otwarty we Wrocławiu.

Ambasador Korei, Tae Joon-yeol, wziął udział w wydarzeniu, na którym obecny był również prezes banku, Lee Ho-seong, oraz przedstawiciele koreańskich przedsiębiorstw działających w Polsce. Ambasador wyraził nadzieję, że oddział we Wrocławiu odegra kluczową rolę w zaspokajaniu potrzeb finansowych koreańskich firm,

wspierając ich aktywną ekspansję na polskim rynku. Jest to dokument podkreślający wzrost koreańskich inwestycji i znaczenie wsparcia bankowego dla tej działalności.

23 września: współpraca dwustronna w obszarze energetyki została omówiona z Czechami. Podczas spotkania na marginesie Zgromadzenia Ogólnego ONZ, prezydent Korei Lee Jae-myung i prezydent Czech Petr Pavel omówili pogłębienie strategicznego partnerstwa między swoimi krajami, szczególnie w kontekście energetyki jądrowej. Centralnym punktem ich dyskusji była rozbudowa elektrowni jądrowej w Dukovanach, kluczowego projektu dla długoterminowego bezpieczeństwa energetycznego Czech, w którym koreańska firma KHNP odniosła sukces w przetargu. Obaj przywódcy podkreślili wspólne wartości obrony demokracji i wyrazili nadzieję na rozszerzenie współpracy poza energię jądrową, obejmując takie sektory jak półprzewodniki, pojazdy elektryczne oraz przemysł obronny.

24 września: rosnąca współpraca obronna została omówiona z Polską. W Nowym Jorku odbyło się spotkanie prezydentów Korei Południowej, Lee Jae Myunga, i Polski, Karola Nawrockiego. Spotkanie odbywające się na marginesie, Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, koncentrowało się na rosnącej współpracy obronnej między oboma krajami. Prezydenci omówili kontynuację dotychczasowych relacji w dziedzinie przemysłu obronnego, w tym eksportu czołgów K2 do Polski. Kluczowym tematem była również potencjalna sprzedaż łodzi podwodnych Polsce, co jest częścią polskiego programu modernizacji marynarki wojennej w obliczu zagrożeń ze strony Rosji (Korea Południową jako jeden z oferentów). Obaj liderzy wymienili także poglądy na temat sytuacji na Półwyspie Koreańskim i w Ukrainie, zgadzając się na dalsze zacieśnianie współpracy dwustronnej w różnych obszarach.

26 września: współpraca w obszarze sztuki została wzmocniona między Polską a Koreą Południową. Ambasada RP w Seulu wsparła podpisanie przez Instytut Adama Mickiewicza porozumień o współpracy z trzema wiodącymi koreańskimi instytucjami sztuk wizualnych: Gwangju Biennale Foundation, Seoul Museum of Art oraz Museum of Modern and Contemporary Art w Seulu. Umowa z Gwangju Biennale Foundation formalizuje kontynuację roli Instytutu jako organizatora polskiego pawilonu narodowego podczas kolejnych edycji biennale, co jest efektem intensywnej obecności polskiej kultury na Półwyspie Koreańskim. Porozumienia z dwoma muzeami mają na celu budowanie długofalowej współpracy poprzez programy rezydencyjne i wspólne projekty wystawiennicze.

III. RELACJE MIĘDZYKOREAŃSKIE

3-4 września: relacje między KRLD a Chinami i Rosją zostały zacieśnione w Pekinie. Kim Dzong Un zadebiutował na wielostronnej scenie dyplomatycznej, stając obok Prezydenta Chin Xi Jinpinga i Prezydenta Rosji Władimira Putina podczas obchodów Dnia Zwycięstwa w Pekinie. Wizyta Kima została odebrana jako strategiczny krok mający na celu wzmocnienie jego autorytetu w kraju, zatarcie wizerunku władcy izolowanego, podkreślenie jego solidarności z przywódcami Chin i Rosji przeciwko Zachodowi oraz zwiększenie jego siły przetargowej przed potencjalnymi negocjacjami z Prezydentem USA Donaldem Trumpem. Chociaż Xi, Kim i Putin zebrali się w stolicy Chin, spotkanie trójstronne nie doszło do skutku. Prawdopodobnie uniknięto go w obawie, że takie zgromadzenie mogłoby wysłać bardziej wyraźne przesłanie skierowane przeciwko Stanom Zjednoczonym po ich wspólnym wystąpieniu na paradzie wojskowej. Odbłyły się natomiast spotkania dwustronne. Podczas spotkania z prezydentem Rosji omówiono „długoterminowe” plany współpracy między oboma narodami i potwierdzono niezłomną wolę dalszego wprowadzania stosunków dwustronnych na wysoki poziom. W kontekście wojny w Ukrainie Kim Dzong Un podkreślił, że Korea Północna „w pełni” poprze wysiłki Rosji w obronie jej suwerenności i integralności terytorialnej, uznając za „braterski obowiązek” udzielenie Moskwie pomocy.

Spotkanie Kim Dong Una i Xi Jing Pinga odbyło się w Wielkiej Hali Ludowej, dzień po ich wspólnym pojawieniu się z Putinem na paradzie. Było to pierwsze osobiste spotkanie tych przywódców od ponad sześciu lat. Obie strony podkreśliły swoje zaangażowanie w stałą przyjaźń. Xi Jinping powiedział, że Chiny i KRLD są „dobrymi sąsiadami, dobrymi przyjaciółmi i dobrymi towarzyszami”, którzy dzielą wspólne przeznaczenie i wspierają się nawzajem. Z kolei Kim Dzong Un powiedział, że Pjongjang „niezmiennie” poprze interesy Chin oraz stanowisko i wysiłki Komunistycznej Partii Chin i rządu w obronie suwerenności, integralności terytorialnej i interesów rozwojowych państwa.

W Pekinie nie doszło do rozmów międzykoreańskich. Podczas uroczystości w Pekinie Koreę Południową reprezentował przewodniczący Zgromadzenia Narodowego Woo Won-shik. Jedyną interakcją międzykoreańską była wymiana uścisków dłoni z przewodniczącym Kim Dzong Unem. Pełen komentarz nt. znaczenia wizyty przywódcy KRLD w Chinach zob. [BlogOSA](#).

16 września: zmiana terminologii dotyczącej uchodźców z KRLD jest rozważana przez Koreę Południową. Ministerstwo Zjednoczenia Korei Południowej rozważa zmianę oficjalnej terminologii używanej w odniesieniu do uchodźców z Korei Północnej, ponieważ obecne określenie, „talbukmin” (탈북민,

które można tłumaczyć jako „uciekier z Północy”), skupia się na akcie ucieczki i niesie negatywne konotacje. Inicjatywa ta ma na celu wspieranie integracji społecznej i bardziej godne traktowanie tych osób. Badania wskazują, że preferowanym terminem wśród samych uchodźców jest „bukhyangmin” (북향민), co oznacza „osoby, których miejsce pochodzenia jest na Północy”, ponieważ termin ten podkreśla ich pochodzenie, a nie traumatyczne opuszczenie kraju, promując w ten sposób poczucie przynależności. Ostateczne przyjęcie „bukhyangmin” byłoby znaczącą zmianą perspektywy, redefiniującą tożsamość uchodźców w bardziej włączający i przyszłościowy sposób.

19 września: wezwanie do dialogu zostało wyrażone przez Koreę Południową. Prezydent Lee Jae Myung wyraził stanowcze zobowiązanie do ustanowienia trwałego pokoju na Półwyspie Koreańskim poprzez dialog i współpracę z Koreą Północną. Zaznaczył, że jego administracja dąży do przywrócenia ducha porozumienia wojskowego z 19 września, które miało na celu wstrzymanie działań wrogich, pomimo wieloletniej konfrontacji. Prezydent podkreślił, że pokój stanowi podstawę demokracji i rozwoju gospodarczego, co motywuje takie działania, jak wstrzymanie nadawania z głośników przy granicy i rozrzucania ulotek propagandowych. Lee potwierdził swoje zobowiązanie do szanowania systemu Korei Północnej i niestosowania wrogich działań, a także pracy na rzecz ochrony mieszkańców terenów przygranicznych przed napięciami wojskowymi i zagrożeniami.

22 września: gotowość do wznowienia programów turystycznych do Korei Północnej została wyrażona przez Seul. Minister Zjednoczenia, Chung Dong-young, wyraził nadzieję na wznowienie i rozszerzenie międzykoreańskiego programu turystycznego, który pierwotnie obejmował Górę Geumgang, o nowo rozwinięty kurort plażowy Kalma w Korei Północnej. Spotkał się w tej sprawie z Hyun Jeong-eun, prezeską Hyundai Group, której spółka zależna zarządzała wycieczkami, przerwany w lipcu 2008 roku po śmierci turysty z Korei Południowej. Minister zasugerował, że planowane połączenie trasy Geumgang z obszarem Wonsan-Kalma jest kluczowe dla właściwego funkcjonowania turystyki. Również Hyundai popiera rozbudowę morskich szlaków turystycznych, biorąc pod uwagę zniszczenie przez Koreę Północną lądowych dróg międzykoreańskich.

26 września: morska linia graniczna została naruszona przez KRLD. Północnokoreański statek handlowy na krótko przekroczył Północną Linie Graniczną (NLL) na Morzu Żółtym, która stanowi faktyczną granicę morską między Koreami. Incydent ten, który był pierwszym naruszeniem NLL przez północnokoreański statek od trzech lat, skłonił marynarkę wojenną Korei Południowej do oddania strzałów ostrzegawczych, po czym jednostka się wycofała. Urzędnicy południowokoreańskiego Kolegium Szefów Sztabów (JCS)

zasugerowali, że statek mógł przekroczyć granicę, aby ominąć chińskie jednostki znajdujące się w pobliżu, a dodatkowo próbował ukryć swoją tożsamość, zmieniając system identyfikacji na chiński. Pomimo incydentu, władze Korei Południowej stwierdziły, że utrzymają gotowość do obrony NLL, podkreślając historyczny spór, ponieważ Korea Północna nie uznaje jej za prawnie wiążącą granicę.

27 września: oparcie obronności o broń jądrową zostało potwierdzone przez Pjongjang. Przewodniczący Kim Dzong Un, wyraźnie potwierdził, że bezpieczeństwo kraju jest nierozdzielnie związane z siłami nuklearnymi, nazywając stałe przygotowania do „nuklearnego przeciwdziałania” „podstawowym priorytetem”. Oświadczenie to zostało wygłoszone podczas spotkania z naukowcami i technikami zajmującymi się produkcją materiałów i broni jądrowej, co podkreśla niezmiennie stanowisko Pjongjangu pomimo wezwań USA, Korei Południowej i społeczności międzynarodowej do całkowitej denuklearyzacji. Kim Dzong Un określił potencjał nuklearny jako „potężny środek odstraszający” i „niezmiennie stanowisko KRLD” w zakresie utrzymania pokoju i bezpieczeństwa, jednocześnie zaznaczając, że status Korei Północnej jako potęgi nuklearnej jest „nieodwracalny”. Informacja ta ujawnia, że kraj ten aktywnie rozwija swój program jądrowy, a eksperci szacują, że posiada on znaczną ilość wzbogaconego uranu.

30 września: poparcie dla denuklearyzacji zostało wyrażone przez południowokoreańskie MSZ. W odpowiedzi na uwagi wiceministra spraw zagranicznych Korei Północnej, Kim Son-gyonga, wygłoszone podczas debaty generalnej Zgromadzenia Ogólnego ONZ południowokoreańskie MSZ wydało oświadczenie, potwierdzające dążenie do denuklearyzacji. Na forum ONZ Kim Son-gyong powtórzył stanowisko Korei Północnej, zgodnie z którym Pjongjang nie zrezygnuje z programu nuklearnego „w żadnych okolicznościach”. Stwierdził, że narzucanie denuklearyzacji jest „równoznaczne z żądaniem (od Korei Północnej) zrzeczenia się suwerenności i prawa do istnienia”. Ministerstwo Spraw Zagranicznych Korei Południowej w odpowiedzi podkreśliło, że denuklearyzacja Półwyspu Koreańskiego jest konsekwentnym celem społeczności międzynarodowej. Jednocześnie Seul zadeklarował, że będzie kontynuował wysiłki dyplomatyczne w celu osiągnięcia pokojowego współistnienia i wzajemnego wzrostu poprzez kompleksowy dialog, w ścisłej koordynacji ze Stanami Zjednoczonymi.

30 września: w Pekinie doszło do spotkania szefów MSZ KRLD i Chin. Minister Spraw Zagranicznych Korei Północnej, Choe Son-hui odbyła czterodniową wizytę w Chinach. Spotkała się z premierem Chin Li Qiangiem i ministrem spraw zagranicznych Wang Yi, by przekazać niezachwiane stanowisko Pjongjangu w sprawie rozwijania więzi z Pekinem zgodnie z

"wymaganiami epoki". Choe nawiązała do wcześniejszych ustaleń między przywódcami Kim Dzong Unem i Xi Jinpingiem dotyczących intensyfikacji kontaktów na wysokim szczeblu. W Korei Południowej pojawiły się medialne spekulacje, że celem podróży mogła być także koordynacja działań przed planowanymi szczytami Xi Jinpinga z przywódcami Korei Południowej i USA (wspólny udział w szczycie APEC), a także przekazanie prośby o nieużywanie terminu „denuklearyzacja” w kontekście Półwyspu Koreańskiego.

KOMENTARZ

Rozbieżne wizje pokoju na Półwyspie Koreańskim. Pokój na Półwyspie Koreańskim od dekad pozostaje jednym z najtrudniejszych wyzwań międzynarodowych, a jednocześnie centralnym punktem polityki wewnętrznej obu państw koreańskich. Choć zarówno Korea Południowa, jak i Korea Północna deklarują dążenie do pokoju i stabilności, rozumienie tego pojęcia jest w ich przypadku zasadniczo odmienne. Wyraźnie wybrzmiało to we wrześniowych deklaracjach prezydenta Lee Jae-myunga i przewodniczącego Kim Dzong Una. Różnice te skoncentrowały się głównie na kwestii denuklearyzacji i fundamentalnego podejścia do wzajemnych stosunków.

Prezydent Lee Jae-myung, w duchu polityki słonecznej, promuje wizję opartą na pokojowym współistnieniu i wspólnym dobrobycie. Jego ramy polityczne na rzecz pokoju skryształizowały się w inicjatywie nazwanej END: wymiana (*Exchange*), normalizacja (*Normalization*), denuklearyzacja (*Denuclearization*), którą przedstawił na posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego ONZ. W celu wznowienia dialogu i budowania zaufania, Lee złożył trzy zapewnienia skierowane do Pjongjangu:

- szacunek dla systemu drugiej strony;
- odrzucenie absorpcji jako formy zjednoczenia;
- brak zamiaru podejmowania jakichkolwiek aktów wrogości.

Należy zauważyć, że denuklearyzacja pozostaje istotnym elementem tego podejścia, chociaż Lee Jae-myung nie zakłada szybkich postępów w tym kierunku. Prezydent Korei Południowej wezwał społeczność międzynarodową do przyjęcia realistycznego i pragmatycznego rozwiązania fazowego, aby

zakończyć "błędne koło" wrogości związanej z bronią nuklearną. Zaproponowane trzy fazy zakładają:

- zamrożenie: zaprzestanie doskonalenia zdolności nuklearnych i raketowych;
- redukcję: proces redukcji arsenału;
- demontaż: ostateczną jego likwidację przez KLRD.

Prezydent Lee zasygnalizował elastyczność w metodach odstraszenia rozwoju nuklearnego Korei Północnej. W wywiadzie dla BBC, Lee stwierdził, że mógłby zgodzić się na zamrożenie produkcji broni nuklearnej przez Pjongjang (w zamian za całkowitą likwidację w przyszłości), postrzegając to jako "rodzaj tymczasowego środka nadzwyczajnego" i "realną alternatywę". Stanowisko to wynika z obaw Korei Południowej o odejściu USA od naciskania na denuklearyzację. Prezydent Donald Trump, który odbył trzy szczyty z Kim Dzong Unem w trakcie swojej pierwszej kadencji, zasygnalizował gotowość do rozmów z Kimem bez warunków wstępnych. Co więcej, Trump często unika publicznego używania słowa "nuklearny" w kontekście Korei Północnej, co sugeruje, że woli w ogóle nie poruszać tego drażliwego tematu. Podczas przemówienia na tegoroczny Zgromadzeniu Ogólnym ONZ amerykański prezydent w ogóle nie odniósł się do tematu Półwyspu Koreańskiego choć przemawiał o roli USA w rozwiązywaniu światowych konfliktów. Również w Korei Południowej pojawiły się głosy, aby unikać terminu „denuklearyzacji”: osoby takie jak były minister ds. zjednoczenia, Jung Se-hyun, argumentują, że ciągłe podkreślanie denuklearyzacji, nawet jako dalekosieźnego celu, przez administrację Lee Jae-myunga jest błędem, ponieważ odstrasza Pjongjang i podważa elastyczność w kwestii zamrożenia programu, podważając pragmatyczne propozycje prezydenta.

Wizja pokoju Kim Dzong Una opiera się na doktrynie potęgi i odstraszenia nuklearnego. Dla Pjongjangu, broń nuklearna nie jest kartą przetargową, lecz gwarancją przetrwania. Kim Dzong Un wyśmiał podejście etapowe promowane przez Lee jako "recyklingową porażkę" i kopię "zeszytu ćwiczeń" jego poprzedników, którzy marzyli o rozbrojeniu Pjongjangu. Zadeklarował, że denuklearyzacja to ostatnia rzecz, jakiej należy oczekiwać od KRLD. Pjongjang zasygnalizował warunkową otwartość na dialog, ale na radykalnie innych warunkach niż te oferowane przez Seul. Kim jest gotów do rozmów, jeśli Stany Zjednoczone porzucą "absurdalną pogoń za denuklearyzacją" i uznają realia (tj. Koreę Północną jako prawowite państwo nuklearne). Warto zwrócić uwagę, że wyrażona została gotowość do wznowienia dialogu z USA, a nie Koreą Południową, która obecnie jest marginalizowana przez KRLD. Ponadto Kim

Dzong Un uważa, że zjednoczenie jest niemożliwe, chyba że jedna ze stron przestanie istnieć, a rząd Lee, pomimo retoryki, dąży do "zjednoczenia przez absorpcję". Zamiast dążyć do pokoju poprzez dialog, Pjongjang stawia na rozbudowę potencjału nuklearnego. Kim Dzong Un zatwierdził plan rozszerzenia zdolności produkcyjnych materiałów i broni nuklearnej, podkreślając, że "nieustannie rosnąca siła technologiczna i wzmocnione zdolności kraju" zapewniają bezpieczeństwo i przyszłość.

Rozbieżne wizje pokoju prezentowane przez Lee Jae-myunga i Kim Dzong Una dowodzą, że perspektywy pokojowego rozwiązania kwestii koreańskiej pozostają głęboko spolaryzowane. Dla Seulu pokój oznacza stopniowe ograniczanie zagrożenia nuklearnego i budowanie wzajemnego zaufania w oparciu o współistnienie oraz współpracę gospodarczą. Dla Pjongjangu fundamentem bezpieczeństwa pozostaje natomiast rozwój i utrzymanie potencjału nuklearnego, traktowanego jako gwarancja przetrwania reżimu i narzędzie polityki zagranicznej. Ta fundamentalna sprzeczność sprawia, że osiągnięcie kompromisu wydaje się w obecnych warunkach mało prawdopodobne. Jednocześnie jednak konfrontacja tych odmiennych koncepcji pokoju stanowi klucz do zrozumienia dynamiki bezpieczeństwa na Półwyspie Koreańskim oraz wyzwań stojących przed społecznością międzynarodową w regionie Azji Wschodniej.

**OŚRODEK SPRAW
AZJATYCKICH**
Uniwersytet Łódzki

RAPORTY OPINIE DORADZTWO

PIERWSZY W POLSCE UNIWERSYTECKI
THINK-TANK

DORADZTWO POLITYCZNE I BIZNESOWE

ZESPÓŁ Z PRAKTYKĄ W AZJI

www.osa.uni.lodz.pl

